

इत्यादिकमस्यानुसारेण जन्मनक्षत्रावधितत्तदशाधिपानामनु-
क्रमेण या दशा सा आरोहिणी तेषु चन्द्रादिपथ्यन्तानां क्रमेण
यथासम्भवं तेषामेव भोगेन पुनरवरोहणे सूर्यादीनां या
दशा सावरोहिणी। तथाहि “आग्नेर्वादि तिराट्स्या तानि
विंशोत्तरीयके” इत्युक्तदिशा जन्मनक्षत्रानुसारेण दशाधिपे
आनीते तदुत्तरं तदुत्तरोत्तरपठितानां ग्रहाणां दशा।
तत्र यस्य सूर्यदशायां जन्म तस्य आरोहिण्येव दशा यस्य
तु चन्द्रादिदशायां जन्म तस्य तदुत्तरोत्तरपठितेन कुजादि-
दशा आरोहिणी एवं शुक्रान्तदशाः परिसमाप्य सूर्यादि-
दीनां या दशा सैव अवरोहिणीति व्यपदिश्यते
इति सव्यदायविदः। अन्ये तु स्वस्वभोग्य कालस्थार्द्धे प्रथमसा-
रोहिणी दशा शेषार्द्धे अवरोहिणीत्याहुः। साच ग्रहविशेषे
विशेषफलदा। यथोक्तम् “उच्चाङ्गपञ्चमस्यस्य दशा स्याद-
वरोहिणी। तस्यामत्यमवाप्नोति फलं क्लेशाच्छुभं नरः।
मितोच्चाङ्गशतस्यैषा नूनं मध्यफलदा भवेत्। सैवानिष्ट-
फलानर्था नीचार्थ्यं शतस्य च। नीचाङ्गपञ्चमस्यस्य
दशावरोहिणी मता। तस्यां शुभफलं श्रेष्ठमल्लोकादेव
जायते। शत्रुनीचाङ्गस्यैषा किञ्चित्कष्टफलदाऽधमा।
मितोच्चाङ्गशतस्यस्य सैव सव्यपूर्णा मता” इति सामा-
न्यतोऽभिधाय “दशाऽवरोहा दिननायकस्य कृषिक्रिया-
वित्तवृद्धेनाशम्। चौराग्निपीडां कलहं विरोधं नरेश-
कोपं कुर्वते विदेशम्” स्तम्। “निशाकरस्यावरोहकाले
स्त्रीपुत्रमिताम्बरसौख्यहानिम्। मनोविकारं स्वजनैर्विरोधं
चौराग्निभूतैर्लभ्यतेति कष्टम्” च। “धरा सुतस्यावरोहकाले
स्यानार्थनाशं कलिकोपदुःखम्। विदेशवासं स्वजनैर्विरोधं
चौराग्निभूतैः सततं करोति” म०। “शशाङ्कसूनुस्त्ववरोहिणी
या दशा महत्कष्टतरं तु दत्ते। विज्ञानहीनं पदरारसङ्गं
वृषाम्निचौरेभयमल कष्टम्” बु०। “देवेन्द्रपूज्यस्य दशाऽ-
वरोहा करोति सौख्यं सङ्गदेव नाशम्। सङ्गद्वयशःकान्ति-
विशेषजालं नरेश्वरत्वं सङ्गदेव याति” इ०। “भृगोः सुत-
स्यावरोहकाले प्रचण्डवेष्ट्यागमनं घनाग्निम्। स्त्रीपुत्र-
वन्ध्यात्तिमनोविकारम् भूमूलरोगं मदनात्तिमेति” शु०।
“दिनेशसूनुस्त्ववरोहकाले राज्यव्यतिं दारसुतार्थनाशम्।
भाग्यक्षयं भूपतिकोपयुक्तं प्रेष्यत्वमायाति शुदाक्षिरोगम्”
सर्वार्थचि० राज्ञोक्तोत्सरोहावरोहयोर्विशेषो नास्ति
अवर्गं पु० अकारसजातीयस्त्राणां वर्गः अकार+प्रातिशा-
ख्योक्तः वर्गं वा श्रवणस्य भावे, “अकचटतपयशः वर्गा”
इति केरलम्। वर्गः समूहः न० ब०। २वर्गान्ये त्रि०।

अवर्णं पु० अकारैकस्थानिको वर्णः शा० त०। ह्रस्वदीर्घभ्रुतो-
दात्तात्तदात्तस्त्रिरातुनासिकाननुनासिकभेदेन अष्टादश-
संज्ञकेषु (अवस्त्रेषु) “अद्वयष्टादशाना संज्ञा” सि० कौ०।
वर्ण्यतेऽनेन वर्णः प्रशंसा विरोधे न० त०। प्रशंसाविरो-
धिनि २अपवादे। “सोदुं न तत्पूर्वमवर्ण्यमीये” न
चावदङ्गर्तुरवर्ण्यमाया” इति च रघुः।

अवर्त्तनं न० घट-ल्युट् अभावे न० त०। १वर्त्तनाभावे
२अस्थितौ। वर्त्ततेऽनेन करणे ल्युट् वर्त्तनं जीविका
न० ब०। ३जीविकाशून्ये त्रि०। [पदार्थे]।
अवर्त्तमानं त्रि० न० त०। १अस्थिति २भूते ३भविष्यति च
अवर्द्धमानं त्रि० न० वर्द्धमानः विरोधे न० त०। वृद्धिभूत्ये
क्षयिण्यौ। [श्रुत्ये] त्रि०।

अवर्षणं न० अभावे न० त०। १वर्षणाभावे न० ब०। २वर्षण-
अवर्षणं पु० अवलक्ष्यते अव+लक्ष-घञ्। १अेतवर्षे अर्थ०
आद्यच्। २तद्वति त्रि०। अतोलोपे वलक्षोप्युभयत्।

अवलम्बनं पु० अव+तग-क्त नि० इडभावः लसज-क्त वा।
(साजा) १देहमध्यभागे। २सम्बद्धभावे त्रि०। “विपुल-
तरोनुसुखलोचनावलम्बनम्” माघः।

अवलम्बितिका स्त्री अव+लत-तितकृत्। गोधायाम् उच्च०।

अवलम्ब्यं पु० अव+लवि-आधारे घञ्। १आश्रये भावे घञ्।
२इत्यान्तराश्रये। “सावलम्ब्यगमना वृद्धस्वना” रघुः।
करणे घञ्। २अवलम्बसाधने दण्डादौ।

अवलम्बनं न० अव+लवि-भावे ल्युट्। आलम्बने पतना-
दिनिवारणाय इत्यान्तराश्रये “अवलम्बनाय दिनभर्तुरभूत्
पतिष्यतः करसहस्रमपि” माघः। “सहृष्यते तत्र यमावल-
म्बनम्” कुमा०। “प्रस्थानविल्लगतेरवलम्बनाय” शकु०।
आधारे ल्युट्। २आश्रये। करणे ल्युट्। आलम्ब-
साधने ३दण्डादौ।

अवलम्बितं त्रि० अव+लवि-कर्मणि क्त। १आश्रिते २आल-
म्बिते “अवलम्बितकर्तृशृङ्खलीकलसीकं रचयन्नवोचत”-
नैषध०। ३शीघ्रे न० ४तद्वति त्रि० जटा०। अव+लम्ब-
कर्त्तरि क्त। ५अवतीर्णे।

अवलम्बितं त्रि० अव+लवि-णिनि। १आलम्बनकर्त्तरि “यस्या
भवानपरमूर्त्यपदावलम्बी” रघुः। “स गोपतिं नन्दिभुजावल्बी”
कुमा०। “अथ धूमाभिताम्नादं वृक्षशाखावलम्बिनम्” रघुः।
२अवतारके उच्चस्थानात् अवधःपातिनि। “भगवति करो-
चिमाक्षिनि अस्तावल्लूङ्गावलम्बिनि” काद०।

अवलम्बितं त्रि० अव+लवि-क्त। १गतिं “न सखीनां वल्लिपत्रैश्च